

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813214004
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3813214004.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci navrhovateľky D. G., nar. XX.X.XXXX, bytom T., G. cesta XX/XX, zast. JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3 proti odporcovi N. G., nar. X.XX.XXXX, bytom A., H., E. 28/19, zast. JUDr. Pavlom Korbeľom, bytom Vlkanová, Vlkanovská cesta 143/122, o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

Odporca je **p o v i n n ý** platiť na výživu navrhovateľky sumou 250,- eur mesačne od 1.8.2013 do právoplatnosti rozvodu manželstva účastníkov, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, do rúk navrhovateľky.

Dlžné výživné za obdobie od 1.8.2013 do 8.10.2013 v sume 564,52 eur súd **p o v o ľ u j e** odporcovi splatiť v dvoch mesačných splátkach po 282,26 eur splatných dňa 30.10.2013 a dňa 30.11.2013 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti návrh **z a m i e t a**.

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľke trovy konania v sume 158,01 eur na účet JUDr. Dušana Motúsa, advokáta so sídlom Prievidza, vedený vo VÚB, a.s., č. 2479367056/0200 v lehote 3 dní od jeho právoplatnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhala určenia manželského výživného v sume 300,- eur mesačne od 1.7.2013 z dôvodu, že od júla 2013 doposiaľ s odporcom nežije v spoločnej domácnosti, ktorý sa nepodieľa na nákladoch na domácnosť a ona nemá žiadny zdroj príjmu, pretože jej z dôvodu dlhodobého výkonu práce v Anglicku od júna 2004, nevznikol nárok na podporu v nezamestnanosti. Odporca je poberateľom starobného dôchodku v sume okolo 600,- eur a zo spoločných bankových účtov účastníkov bez vedomia navrhovateľky vybral všetky nasporené finančné prostriedky v sume okolo 11.000,- eur.

Na trovách konania uplatnila trovy právneho zastúpenia.

Zástupca odporcu žiadal podaný návrh ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu, že životná úroveň oboch manželov je rovnaká. Poukázal na to, že jediný zdroj príjmu odporcu je starobný dôchodok v sume 600,- eur mesačne, z ktorého platí polovicu nákladov na bývanie v sume 400,- eur, ktorými prispieva na bývanie u svojej priateľky R.y G., ktorá je nájomníčkou bytu vo Viedni. Bol toho názoru, že navrhovateľka nie je odkázaná výživou na odporcu a je schopná sama sa živiť.

Trovy konania neuplatnil.

Po vypočutí účastníkov, oboznámení sa s obsahom spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 9C/73/2013, s dokladmi z prílohovej obálky, s dokladmi o výške nákladov na bývanie navrhovateľky, s dokladmi o nákladoch odporcu v Rakúsku z čl. 6, 7 spisu, s potvrdením o bydlisku odporcu v Rakúsku z čl. 8 spisu, s fotokópiou sobášneho listu účastníkov, so správou o zárobku navrhovateľky zo dňa 2.9.2013, s potvrdením o evidencii navrhovateľky na ÚPSVR zo dňa 28.8.2013, s výpismi z internetbankingu z čl. 13 až 19 spisu, so správou o zdravotnom stave navrhovateľky zo dňa 3.10.2013, s potvrdením o výške dôchodku odporcu zo dňa 6.12.2012, s výpismi z internetbankingu za obdobie od 21.9.2012 do 30.8.2013, s výpisom zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľky, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX v T., ktoré je zapísané v Knihe manželstiev matričného úradu Handlová vo zv. H., ročník XXXX, na strane XX, pod por. č. XXX. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/73/2013-19 zo dňa 21.8.2013, právoplatným dňa 23.10.2013 bolo manželstvo účastníkov rozvedené.

Navrhovateľka návrh na určenie manželského výživného podané dňa 1.7.2013, t.j. v čase, kedy manželstvo účastníkov právne trvalo, odôvodnila tým, že v období od júna 2004 do júla 2013 pracovala v Anglicku spolu s odporcom, ktorý sa na Slovensko bez uvedenia dôvodov vrátil v marci 2013 a následne po svojom návrate podal návrh na rozvod manželstva. Odporca pracoval ako záhradník a údržbár nehnuteľnosti, v ktorej bývali. Navrhovateľka zabezpečovala domáce práce v rodine, v ktorej bývali. Ich spoločný mesačný plat v Anglicku predstavoval 611,- libier netto a okrem toho spolu vykonávali upratovacie práce, za ktoré týždenne dostávali spoločný plat 75,- libier, ktorý si delili medzi seba. Posledné dva roky odmena za upratovanie predstavovala 55,- libier, ktorú si delili. Po návrate na Slovensko, v júli 2013 sa snažila zamestnať. V období od 22.7.2013 do 2.8.2013 bola zamestnaná v spoločnosti Q. s.r.o. Handlová, kde za uvedené obdobie dosiahla zárobok 400,36 eur netto. Pracovný pomer bol skončený na podnet zamestnávateľa v skúšobnej dobe. Od 3.8.2013 doposiaľ je evidovaná ako nezamestnaná na ÚPSVR. Podporu v nezamestnanosti nepoberá, ani dávky v hmotnej núdzi. Jej zdrojom príjmu sú úspory z Anglicka, ktorých výška predstavuje 250,- libier, v prepočte na eurá 300,- eur. Na preukázanie výšky zostatku na jej účte v anglickej banke založila do spisu výpis za obdobie od 4.5. do 3.6.2013, v ktorom bol aktuálny zostatok 250,- libier. Účastníci v K. mali tri bankové účty. Na spoločnom účte bola hotovosť 1200,- libier, ktorú navrhovateľka vybrala po odchode odporcu z Anglicka a použila ju na vypožičanie auta, ktoré potrebovala na prepravu. Odporca mal svoj účet, ktorý vybral. Spoločný účet bol zrušený. Navrhovateľka má základné vzdelanie, býva sama v trojizbovom byte, v ktorom mesačné platby do fondu opráv predstavujú sumu 171,61 eur. Zálohová platba za elektrinu predstavuje sumu 20,- eur mesačne a za plyn 9,- eur mesačne. Za internet platí poplatok 12,50 eur mesačne. Za obdobie, kedy s odporcom pracovali v Anglicku, uhradila nedoplatky za elektrinu v sume 38,- eur a za plyn 4,90 eur. Koncesionárske poplatky platí v sume 4,60 eur. Odporca sa na platení nákladov na bývanie nepodieľa od 1.6.2013. Na území SR vo VÚB banke účastníci mali spoločný účet, z ktorého odporca postupne od mája 2013 doposiaľ vyberal finančné hotovosti. Odporca navrhovateľke k tomuto účtu zrušil dispozičné právo a všetky výbery uskutočnil sám. Na preukázanie svojho tvrdenia založila do spisu výpisy z internetbankingu za obdobie od mája do júna 2013. Účastníci vlastnili ďalšie dva účty vo VÚB banke, jeden terminovaný so zostatkom 5.000,- eur, ktorý odporca vybral a ďalší devízový so zostatkom 1.300,- libier, ktorý tak isto v mesiaci jún 2013 odporca vybral. Navrhovateľka sa nevedela vyjadriť, na aký účel boli tieto finančné prostriedky odporcom minuté.

Okrem bytu, v ktorom navrhovateľka toho času býva, s odporcom vlastní chatku so záhradou a motorové vozidlo, ktoré výlučne užíva odporca. Dve dcéry účastníkov žijú v Anglicku a finančne nie sú schopné navrhovateľku podporovať. Nárok na predčasný starobný dôchodok jej zatiaľ nevznikol. Má zdravotné problémy. Pred 10 rokmi prekonala infarkt a v súčasnosti má psychické problémy. Užíva lieky na srdce a tlak a lieky na liečbu depresí. Na tieto lieky mesačne dopláca 14,- eur.

Odporca nebol ochotný podieľať sa na výžive navrhovateľky z dôvodu, že jeho zdrojom príjmu je od 5.10.2007 len starobný dôchodok v sume 591,60 eur mesačne, z ktorého uhrádza všetky svoje náklady. Uviedol, že účastníci v Anglicku pracovali v období rokov 2004-2006, kedy sa vrátili na Slovensko. V roku 2007 opätovne vycestovali do Anglicka, kde spolu pracovali do marca 2013, kedy sa odporca vrátil na Slovensko. Od marca 2013 do začiatku júla 2013 žil sám v spoločnom byte v T.. Po príchode navrhovateľky na Slovensko sa hneď na druhý deň po jej návrate zo spoločného bytu vysťahoval. Naposledy spoločnú domácnosť viedli v Anglicku. V spoločnej domácnosti s navrhovateľkou nežije od júla 2013 doposiaľ. Zo spoločnej domácnosti odišiel z dôvodu, aby sa vyhol kontaktu s navrhovateľkou, pretože vyprovokovala konflikt, v dôsledku ktorého mu bol predbežným opatrením zakázaný vstup do bytu. Po návrate z Anglicka na Slovensko si zo začiatku hľadal bývanie v Handlovej a v Žiari nad Hronom. V neskoršom období si bývanie na Slovensku nehľadal, pretože mu priateľka navrhla, aby sa odsťahoval k nej do Rakúska, kde si chcú obaja vytvoriť vlastné zázemie. Odporca udržiava blízky vzťah so svojou priateľkou po dobu 23 rokov. Zoznámili sa pred 24 rokmi.

Na Slovensku zo začiatku býval dva týždne u brata, neskôr u sestry a od 1.7.2013 doposiaľ žije v Rakúsku v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou vo Viedni. Okrem dôchodku iný zdroj príjmu nemá. Priateľka je zamestnaná a jej mesačný zárobok sa pohybuje v sume od 800,- do 1.000,- eur netto. V Rakúsku si odporca prácu nehľadá, pretože je vo veku 61 rokov, má zdravotné problémy, bolia ho kĺby a neovláda nemčinu. Priateľke prispieva na náklady na bývanie v sume 400,- eur mesačne.

Pokiaľ ide o stav na účtoch, ktoré mali založené s navrhovateľkou za trvania manželstva v Anglicku, uviedol, že spoločný účet bol zrušený a on na svojom účte má hotovosť 30,- alebo 40,- libier. Pripustil, že aj tento účet môže byť zrušený, pretože staršia dcéra mala dispozičné právo k tomuto účtu. V Anglicku hospodárili s navrhovateľkou tak, že pokiaľ on zo svojho účtu uhrádzal výdavky, navrhovateľka mu prispela polovicou. Zo svojho účtu takmer po celú dobu pobytu v Anglicku uhrádzal cestovné náklady, pokiaľ navštevovali dcéry, ktoré obe žijú v Anglicku. Z týchto dôvodov jeho stav na účte je takmer nulový.

Pokiaľ ide o účty vo VÚB banke na Slovensku, na spoločný účet mu bol poukazovaný len dôchodok. Iné platby na tento účet poukazované neboli. Dispozičné právo s účtom mala navrhovateľka a asi obe dcéry. V marci 2013 zostatok na tomto účte bol 7.500,- eur, z ktorého sumu 5.000,- eur previedol na terminovaný účet. Zostatok v sume 2.500,- eur na spoločnom účte použil pre vlastnú potrebu, konkrétne na časť zariadenia bytu vo Viedni, na platenie nákladov na bývanie v sume 400,- eur mesačne. Za tieto finančné prostriedky si kúpil notebook, televízor a použil ich aj na bežné náklady na stravu. Toho času na spoločnom účte je hotovosť 8,- eur. Ku koncu marca 2013 zrušil dispozičné právo navrhovateľke aj dcéram k tomuto účtu. Terminovaný účet zrušil a hotovosť 5.000,- eur tiež použil pre svoju osobnú potrebu. Pokiaľ ide o devízový účet, jeho zostatok bol 1.300,- libier, ktorý predstavoval výlučne jeho zárobok dosahovaný v Anglicku. Z tohto zostatku spotreboval sumu 300,- libier na živobytie v Rakúsku a sumu 1.000,- libier z účtu vybral a odložil si ju v byte v Rakúsku.

Spoločný majetok účastníkov tvorí 3 izbový byt v BSM, garáž nachádzajúca sa v Handlovej v oblasti Kolónia, záhrada nachádzajúca sa v záhradkárskej oblasti nad Handlovou a osobné motorové vozidlo, ktoré odporca užíva výlučne sám.

Podľa § 71 ods. 1, 2 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k právnomu záveru, že návrh navrhovateľky na určenie manželského výživného je dôvodný.

Vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva (nevyžaduje sa rozhodnutie súdu). Je viazaná na právnu existenciu manželstva (pri rozvode ani vyhlásení manželstva za neplatné nie je nárok na vrátenie poskytnutého plnenia) a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Vychádza sa z tradičnej filozofie vzťahov medzi manželmi, ktorá je založená na tom, že muž a žena majú rovnaké práva a povinnosti. Uvedené vyplýva zo záväzku zmluvných strán Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach podniknúť vhodné kroky na to, aby zabezpečili rovnaké práva a povinnosti osôb v manželstve, resp. zo základných zásad zákona o rodine, t.j. že manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach, ako aj zo základnej právnej vety vymedzujúcej vzťahy medzi manželmi (manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach).

V súvislosti s ustanovením § 71 treba uviesť, že uzavretím manželstva vzniká medzi manželmi bezpodielové spoluvlastníctvo, ktorého obsahom sa stáva všetko, čo nadobudnú manželia alebo niektorý z nich, za podmienky, že to môže byť predmetom vlastníctva. Tento inštitút predstavuje podstatu majetkových vzťahov medzi manželmi a súčasne vyjadruje hospodársku stránku rovnakého právneho postavenia manželov. V rámci neho by si mali manželia organizovať a zabezpečiť všetky svoje osobné potreby, keďže v zmysle zákonnej úpravy všetky veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov užívajú obaja manželia spoločne, spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním. Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný (relatívna neplatnosť). Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Pokiaľ dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, na návrh niektorého z nich rozhodne súd.

Z takéhoto právnoteoretického vymedzenia vyplýva, že za existencie spoločného hospodárenia, zásady rovnakej životnej úrovne manželov a uspokojovania si osobných potrieb v rámci bezpodielového spoluvlastníctva nie je podklad pre súdnu úpravu vyživovacej povinnosti.

Napriek tomu súdna prax rešpektuje prípady, keď manželia spolu nehospodária, ako aj pojmový znak vyživovacej povinnosti, a to použitie týchto prostriedkov výlučne pre potreby oprávnenej osoby (hoci ide o prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov), a rozhoduje o osobných potrebách v rámci inštitútu vyživovacej povinnosti manželov aj v prípade neupraveného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva.

Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti, ako je to pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom, resp. vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Prostredníctvom tohto inštitútu sa teda okrem uspokojenia osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je preto možné aj v prípadoch, keď sú napríklad obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vznikla disproporcía v ich celkovej životnej úrovni.

Zásada dobrých mravov je korektívom, ktorý môže spôsobiť, že napriek všeobecnej požiadavke rovnakej životnej úrovne v manželstve, v dôsledku ich porušovania sa táto zásada nemusí uplatniť. Je to odôvodnené tým, že inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom. Práve z tohto dôvodu môže byť rozpor s dobrými mravmi zreteľnejší ako pri iných druhoch vyživovacej povinnosti. Pomôckou môže byť morálne vymedzenie obsahu manželstva (§ 18), podľa ktorého manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Automaticky však neplatí záver o tom, že pri porušení niektorej z uvedených povinností zaniká vyživovacia povinnosť. Podľa konkrétnych okolností prichádzajú do úvahy prípady fyzického, psychického násillia, nevery a opustenia manžela. Treba posúdiť, ako si manžel, ktorý požaduje výživné, resp. od ktorého sa výživné požaduje, plní svoje povinnosti, resp. prečo ich neplní. Môže ísť o prípad, keď sa manželka prestane starať o domácnosť a žiada od manžela výživné, pričom príčinou jej konania je alkoholizmus alebo fyzické násillie zo strany manžela; vtedy jej nárok treba považovať za oprávnený.

Z princípu rovnosti manželov vyplýva aj zákonný znak vzájomnosti tohto druhu vyživovacej povinnosti, to znamená, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený a povinný na jej plnenie.

Rozsah vyživovacej povinnosti je spolu s výživným dieťaťa najväčší. Týka sa tak ako iné druhy vyživovacích povinností všetkých potrebných osobných potrieb, t.j. predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia. Východiskom je teda rovnaká životná úroveň manželov. Pojem "v zásade" rovnaká životná úroveň obidvoch manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Treba vziať do úvahy osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik týkajúcich sa jednotlivých manželov. Zhodnotiť treba namáhavosť práce vykonávanej manželom, od ktorého sa výživné požaduje, v prípade niektorých povolání sú nevyhnutné náklady na reprezentáciu, vytvorenie a udržanie klientely, u iných takéto výdavky neprichádzajú do úvahy. So zabezpečením vyššieho príjmu na základe značne náročného vypätia síl, resp. sťažených okolností, môže byť spojená aj potreba vynaloženia vyšších prostriedkov napríklad na regeneráciu. Rozdielne potreby a náklady preto môžu vyplývať aj zo zdravotného stavu, stravovania, ošatenia, spôsobu života a pod. Uvedené ustanovenie bude naplnené, pokiaľ manželia budú mať približne rovnakú možnosť zabezpečovať si svoje základné potreby s prihliadnutím na uvedené osobitosti.

Zákon súdu ukladá povinnosť obligatórne prihliadať na starostlivosť o domácnosť, pričom už nehovorí o spoločnej domácnosti, na základe čoho možno hodnotiť aj prípady oddeleného žitia v prípade starostlivosti o dieťa. Pri bezdetnom manželstve a oddelenom spolužití by nebolo možné vziať do úvahy starostlivosť manžela - navrhovateľa o vlastnú domácnosť.

Návrhy v praxi spravidla vyplývajú z rozvratu vzťahov, keď manželia začnú hospodáriť samostatne, na základe čoho sa prejaví rozdiel v životnej úrovni, často vyvolaný aj tým, že jeden z manželov v prevažnej miere vykonávajúci starostlivosť o domácnosť z tohto dôvodu nie je schopný dosiahnuť príjmové pomery druhého manžela (Komentár k Zákonu o rodine).

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 27.9.1975 v Handlovej, ktoré je zapísané v Knihe manželstiev matričného úradu Handlová vo zv. VII., ročník XXXX, na strane XX, pod por. č. XXX. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/73/2013-19 zo dňa 21.8.2013, právoplatným dňa 23.10.2013 bolo manželstvo účastníkov rozvedené.

Navrhovateľka podala návrh na určenie vyživovacej povinnosti odporcu v čase, kedy ich manželstvo právne trvalo. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že od júla 2013 až do právoplatnosti rozvodu manželstva, nežili v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodárilí a ich manželstvo si neplnilo funkcie, pre ktoré bolo vytvorené. V spoločnom byte účastníkov ostala bývať navrhovateľka sama, ktorá aj platila zo svojich finančných úspor náklady na bývanie. Odporca sa na platení nákladov na bývanie nepodieľa a od 1.7.2013 doposiaľ žije v Rakúsku v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou vo Viedni. Okrem starobného dôchodku v sume 591,60 eur mesačne, ktorý poberá od 5.10.2007, iný zdroj príjmu nemá. Jeho priateľka je zamestnaná a jej mesačný zárobok sa pohybuje v sume od 800,- do 1.000,- eur netto. V Rakúsku si odporca prácu nehľadá, pretože je vo veku 61 rokov, má zdravotné problémy, bolia ho kĺby a neovláda nemčinu. Priateľke prispieva na náklady na bývanie v sume 400,- eur mesačne.

Navrhovateľka bola v období od 22.7.2013 do 2.8.2013 zamestnaná v spoločnosti Q. s.r.o. Handlová, kde za uvedené obdobie dosiahla zárobok 400,36 eur netto. Pracovný pomer bol skončený na podnet zamestnávateľa v skúšobnej dobe. Od 3.8.2013 doposiaľ je evidovaná ako nezamestnaná na ÚPSVR. Podporu v nezamestnanosti nepoberá, ani dávky v hmotnej núdzi. Jej zdrojom príjmu sú úspory z Anglicka, ktorých výška predstavuje 250,- libier, v prepočte na eurá 300,- eur, na preukázanie čoho založila do spisu bankový výpis za obdobie od 4.5. do 3.6.2013, v ktorom bol aktuálny zostatok 250,- libier.

Z rozvodového spisu účastníkov súd zistil, že návrh na rozvod manželstva podal odporca dňa 15.4.2013, t.j. v krátkom časovom odstupe po návrate na Slovensko v marci 2013. Vo svojej výpovedi nepoprel, že po dobu 24 rokov udržiava známosť s inou ženou, o ktorej navrhovateľka vedela. Dlhodobý vzťah k inej žene nepovažoval za príčinu rozvratu vzťahov medzi účastníkmi, ktorú videl v správaní sa navrhovateľky, v nezhodách, ku ktorým medzi nimi dochádzalo, v ich povahových a názorových rozdieloch. Navrhovateľka príčinu rozvratu vzťahov účastníkov vnímala odlišne. Videla ju v dlhodobom mimomanželskom vzťahu odporcu a v zmenách v jeho správaní.

Rešpektujúc zásadu rovnakej životnej úrovne manželov, s prihliadnutím na skutočnosť, že účastníci od júla 2013 do rozvodu ich manželstva nevedli spoločnú domácnosť a spoločne nehospodárili, s prihliadnutím na príčiny rozvratu ich manželstva, súd bol toho názoru, že sú splnené podmienky pre určenie vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti odporcu súd vychádzal z jeho príjmu v sume 591,60 eur mesačne, ktorý predstavuje starobný dôchodok a zo skutočnosti, že navrhovateľka nemá žiadny zdroj príjmu. Prihliadol súčasne aj to, že odporca pre svoje vlastné potreby použil bez vedomia navrhovateľky spoločné úspory sume 7.500,- eur a 1.300 libier, ktoré tvorili spoločný majetok účastníkov. Na základe vyššie uvedených okolností, v súlade so zásadou rovnakej životnej úrovne manželov, za primerané výživné považoval sumu 250,- eur mesačne, s prihliadnutím na opodstatnené náklady navrhovateľky a odporcu súvisiace s ich vlastnou výživou. Výživné je odporca povinný platiť od 1.8.2013 až do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala určenia vyživovacej povinnosti v sume 300,- eur mesačne od 1.7.2013, bol jej návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý z dôvodu, že v období od 22.7.2013 do 2.8.2013 bola zamestnaná a dosiahla zárobok v sume 400,36 eur netto, ktorý pokryl jej odôvodnené potreby za mesiac júl 2013. Za tento mesiac v dôsledku oddeleného hospodárenia účastníkov nevznikla disproporcia v ich celkovej životnej úrovni, pretože mzda navrhovateľky zabezpečila rovnakú životnú úroveň manželov v danom období. V konaní neboli preukázané žiadne okolnosti na strane navrhovateľky vylučujúce priznanie manželského výživného podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine pre rozpor s dobrými mravmi.

O povolení splátok dlžného výživného odporcovi súd rozhodol podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p.. Dlh predstavuje výživné za mesiace august, september 2013 dvakrát po 250,- eur a pomernú časť výživného za obdobie od 1.10.2013 do 8.10.2013, t.j. do dňa rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľky, v sume 64,52 eur.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľka bola v konaní čiastočne úspešná, na základe čoho jej vzniklo právo na pomernú náhradu trov konania. Úspech navrhovateľky vo veci predstavoval 83,33%, jej neúspech 16,67%. Čistý úspech predstavuje 66,66%, čomu zodpovedá aj náhrada trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnych služieb po 51,45 eur, 4 x 7,81 režijný paušál ku každému úkonu za prípravu a prevzatie zastúpenia, spísanie podaného návrhu a účasť právneho zástupcu navrhovateľky na 2 pojednávaniach v dňoch 12.9.2013 a 8.10.2013. Celkom trovy konania, ktoré je odporca povinný navrhovateľke nahradiť predstavujú 66,66% zo sumy 237,04 eur, v sume 158,01 eur. Tarifná hodnota 1 úkonu právnej služby bola určená podľa § 10 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, súčtom hodnôt opakujúcich sa plnení. Nie je možné vychádzať z päťnásobku ročného plnenia, pretože v danom prípade predmetom konania nebolo plnenie na čas dlhší ako 5 rokov alebo plnenie na neurčitý čas. Za obdobie od 1.8.2013 do 22.10.2013, t.j. deň predchádzajúci právoplatnosti rozvodu manželstva účastníkov, hodnota vyživovacej povinnosti odporcu predstavuje sumu 677,42 eur (2 x po 250,- eur plus 22 dní október 2013 v sume 177,42 eur). Hodnota 1 úkonu právnej služby potom predstavuje sumu 51,45 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.